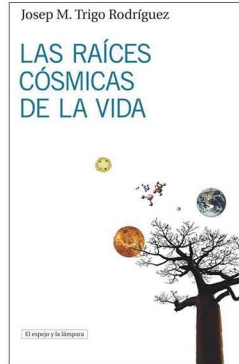

LLIBRES

PEDRES QUE CONTEN HISTÒRIES

Las raíces cósmicas de la vida

JOSEP M. TRIGO RODRÍGUEZ

Edicions UAB, El espejo y la lámpara. Barcelona, 2012. 241 pàgines.

sió *Stardust* de la NASA) i dels dos últims meteorits caiguts a Espanya, entre altres. Aquest llibre és només una mostra de la seua debilitat per la popularització de la ciència, que ha quedat patent amb la publicació de més de deu llibres de divulgació en els últims vint anys.

Organitzat en nou capítols, *Las raíces cósmicas de la vida* s'adreça a un públic amb coneixements científics mitjans que busca una visió integrada de la història de l'univers actual. El

Fa uns 13.800 milions d'anys, el lloc on et trobes llegint aquest text era només una «sopa» concentrada de partícules subatòmiques. El món i, en particular, la vida que ens envolta, ha estat el resultat d'un bon grapat de fenòmens físics, químics i biològics que han anat donant forma a l'univers que ara coneixem.

Las raíces cósmicas de la vida, un dels llibres de la col·lecció «El espejo y la lámpara» (dedicada a la descripció i interpretació de la realitat amb fins divulgatius), és un recull d'aquests fenòmens presentats de manera breu però extremadament rigorosa. L'autor, Josep M. Trigo Rodríguez, és un astrofísic de la Universitat de València que ha participat en la recuperació i en l'anàlisi de mostres del cometa 81P/Wild 2 (mis-

llibre comença explicant l'origen de l'univers i de la matèria i acaba exposant les principals hipòtesis sobre l'origen de la vida a la Terra, descrivint com va tenir lloc el pas de la química a la bioquímica. Pel camí, es va contant una successió cronològica de processos que desembocaren en la formació de cossos de complexitat creixent, des dels àtoms fins als primers organismes vius, passant per les estrelles o els planetes gasosos i rocosos. Tots aquests fets es presenten contínuament suportats per esquemes, dades i citacions de literatura científica, i es van fent comprensibles per al lector amb l'ajuda d'un glossari, que compensa la forta dosi de termes astrofísics esmentats al llarg del text. L'últim capítol recull, a més a més, una discussió sobre la possible existència de vida en altres planetes, revisant breument les eines disponibles per a abordar aquest tipus d'estudis i les condicions necessàries per a l'habitabilitat d'un planeta.

El fil conductor pel qual es van desenvolupant els diferents capítols és ben definit: les evidències que es troben gràcies a l'anàlisi de diferents cometes (petits cossos formats de gel i partícules minerals originades a l'exterior del Sistema Solar), meteorits (entre els quals destaquen les condrites, que procedeixen de cossos no diferenciats com ara cometes o asteroides) i roques terrestres. L'estructura i la composició química d'aquests cossos han estat –i continuen essent– clau per a estimar quina va ser la composició de l'univers primitiu o esbrinar com van ocórrer processos tan llunyans com la formació dels primers planetes rocosos. Sembla que aquestes «pedres», sovint percebudes per la societat –i també per alguns científics, entre els quals jo mateixa m'incloïa– com a objectes inútils, estàtics i avorrits, contenen més del que podem imaginar sobre la història de l'univers i, també, sobre la història de la vida al nostre planeta.

CRISTINA VILANOVA

Institut Cavanilles de Biodiversitat Evolutiva (UV)